

ITALIJA, FRANCIJA, ŠPANIJA, PORTUGALSKA: 1.6. - 26.6.2012 (kombi Vito)

1.dan (1.6.2012): Solkan - Verona - Lugana (295km)

Kje začeti...lani maja smo nabavili kombi Vito. Počasi in vztrajno smo ga poštimali, tako zunaj kot znotraj. Slednje še bolj, saj smo si naredili prostor za spat, kuhat itd. Posteljo smo dvignili predvsem zato, da je prostor za surf opremo (deska, jambori in jadra). No, sprovat je bilo treba tudi u praksi in tako smo se odločili za daljše potovanje. Padla je ideja, da obiščemo Španijo - ja tam je raj za windsurferje, sploh Tarifa. In ker seveda bomo že tam na Iberskem polotoku, moremo obiskat tudi Portugalsko. In ker hočeš nočeš moraš prečkat tudi Italijo in Francijo...odločitev je padla, nekaj nujnega smo splanirali, dorekli še dan odhoda in gremo. Odhod je bil 1.junija, ob 10:10 iz Petrola v Vrtojbi. Z menjavanjem sončka in kapljic dežja ter temperaturami med 21 in 28 °C, je pot kar hitro pripeljala do prvega postanka, Verone. Ob 13:10 parkiramo v neposredni bližini arene in se odpravimo na sprehod še do Julijine hiše, do reke in nazaj do kombija. Ja, gneče turistov se že zgrinjajo in gnetejo po ozkih ulicah. Ob 14:40 se tako odločimo za nadaljevanje poti proti Gardskemu jezeru. Ob 15:30 prispemo na PZA Sirmione oz. Lugana (N45,45678° E10,64115°) in se peš odpravimo do jezera. Ta del ni nič kaj zanimiv. Tik ob jezeru opazimo še en plačljiv PZA, a ker je to naš prvi dan, praktično ne potrebujemo nobenih storitev, nam je oni, zastonj, v redu. Par slikic, večerja, malo klepeta in debate kako in kaj smo uredili kombi in...vedno več prometa. Okrog 21:30 so kar začeli »deževati« Italijani s kamperji, ki so napolnili skoraj vse parkirne prostore. Toliko o tem, da junija ni toliko kamperjev (veljalo je tisto prepričanje, da Italijani potujejo izključno avgusta ☺).

Verona
(◀ ▶)

2.dan (2.6.2012): Lugana - Ventimiglia - Monaco - Eze - Le Lavandou (675km)

Zgodaj šli spat in seveda zgodaj ustali, pojedli in se ob 8h že odpravili na pot. Vreme oblačno in prijetnih 20 °C. Pot nas tokrat pelje do Brescie, kar po navadni cesti, tam se do Cremona peljemo po avtocesti naprej do Borghetto di Barbera pa po lokalni cesti. Kar se pa ni izkazalo ravno za pametno potezo saj je na poti bilo »150« krožišč. Ko so nam že dodobra razžrli živčke smo se priključili na avtocesto in se po njej peljali do Imperie ovest. Hja, naj omenim, da je okrog Genove bila kolona in gužva, ki nas je kar precej upočasnila, pa še vreme nam ni bilo naklonjeno, rosilo je. Ko se končno rešimo tiste gužve, peljemo lepo ob obali, opazujemo mesteca. Pridemo v San Remo in...gužva. Redarji sredi ceste usmerjajo promet, na kar obstanemo, čakamo in čakamo. Kar naenkrat pa mimo nas ena skupina kolesarjev, pa še druga, pa spremljajoča vozila... Zakaj ravno danes morejo imeti dirko? Prekolnemo dirko, mesteca, gužvo in še in še. Ko končno pridemo iz San Rema zavijemo na PZA Ventimiglia (N43,793333° E7,6025°). V miru spijemo kafečke in se malo zrelaksiramo upajoč, da je »ta hudo« za nami. Ideja, da bi tu prespali nam ni bila niti malo všeč, saj je bilo navadno parkirišče, skoraj nad glavo viadukti z avtocesto, zjutraj je pa še tržnica tam. Torej, nadaljujemo v Francijo. Prečkamo mejo in se peljemo proti Monaku. Poslikamo z vrha in se spustimo dol. Zapeljemo

po mestu, en del po tisti »znameniti« progi kjer peljejo tudi dirkači F1 (celo tribune smo še videli, saj se je dirka odvijala prejšnji vikend). Poskušamo dobiti parkirni, a zaman. Prostor je le v garažni hiši, kamor pa ne moremo. Sama višina kombija ni vprašljiva, vendar s strešnim kovčkom žal presegamo 2m, garažne hiše so pa več ali manj vse 1,90m. Nič, gremo od tu in se spet dvignemo nad državico. Želimo si ogledati Eze, majhno vasico, pa vrt in...hja, nič ni bilo. Ravno takrat je tam potekal nekakšen reli in žal ni bilo kam parkirati, pa ljudje ob cesti, pa redarji, ki te usmerjajo...mja. Sklenemo, da se ustavimo tu na poti domov in hitimo naprej. Vozimo mimo Nice in naprej po avtocesti nekam proti St. Tropes-u. GPS malo zabluži in nas zapelje na nek prelaz. Naj mu bo, vsaj razgled na morje je čudovit, čeprav komaj še kaj vidimo. Ura je namreč 21:25. Spustimo se še dol in v zalivu parkiramo na PZA Le Lavandou (N43,15259° E6,4309°). Vprašamo kaj in koga. Mlada skrbnica nima pojma o jeziki. Le francoščino obvlada. Jao...nekaj spravimo skupaj, plačamo za eno noč, odklene nam omarico z elektriko, še nekaj razlaga o jutrišnjem dnevem, rečemo ok in gre. Kaj nam je želela povedati ne vemo, bomo pa vsekakor videli zjutraj. Pobrsamo za baterijo, potegnemo kabel, se »priklopimo«, še nekaj pojemo in se, zmatrani od vožnje ter razočarani od poti, potopimo v sanje.

PZA Lugana (▲)

Monaco (▲)

Le Lavandou (◄)

3.dan (3.6.2012): Le Lavandou – Arles – Le Boulou (470km)

Zjutraj nas zbudi nek vrvež in ko pogledamo skozi okno vidimo, da je skoraj okrog nas ogromno stojnic. Dekle nam je očitno želelo povedati, da je zjutraj na tem parkirišču tržnica oziroma boljši sejem. Pojemo zajtrk in se sprehodimo med stojnicami, nato pa, prek glavne ceste, na peščeno plažo. Vreme je sicer sončno in zrak ima prijetnih 24 °C, vendar ne prepriča. Mene ne, njega pa ☺. In tako sledi prvo kopanje na našem potovanju. Skočimo še do trgovine po svež kruh in po poti na parkirišče tuhtamo kaj neki čakajo ljudje pred neko čudno (ne najdem besed kaj) kamnito reč. Izgledalo je kot nek bunker, vendar lepše in modernejše. Sprva mislimo, da je tisto pač nek »ostanek« in ljudje čakajo avtobus. Na enkrat pa pride ena ženica ven in gre druga noter. Kmalu nam postane jasno, da je to javni WC. Ok, kako deluje, da ga provamo še mi ☺? Približamo se, nekaj tuhtamo in se matramo razumet kar piše, potem pa nam prijazna ženička razloži kako in kaj. Nismo veliko razumeli, bistvo pa: ko sveti rumena lučka, pomeni da WC dela, vendar je zaseden oziroma se čisti (po vsakem uporabniku se vrata zaprejo in avtomatsko se operejo tla, WC školjka in WC pokrov). Ko pa sveti zelena lučka, pomeni da je WC na voljo za uporabo. Takrat daš 0,50€ in

počakaš, da se ti avtomatsko odprejo vrata, stopiš noter, vrata se samodejno zaprejo, ti opraviš kar moreš, si umiješ roke in pritisneš gumb, da se ti odprejo vrata. Stopiš ven in postopek se ponovi. Pametno, predvsem pa zelo higienično ☺. Ob 11:45 se odpravimo naprej proti Marseillu kjer se tudi ustavimo in prvič tankamo. Ne bom zgubljala preveč besed, vendar smo se spet igrali pantomimo. Namreč, na nedeljo na bencinskih servisih ni ljudi. Torej tankaš tako, da ustaviš bančno kartico, pritisneš zeleno količino litrov in vrsto goriva, avtomat ti kartico vrne in pompa se ti odpre ter se pri nastavljeni količini litrov ustavi. Hja...spet znamo nekaj novega ☺. Gremo naprej, vozimo po nekih kratkih odsekih avtoceste in ob 14:50 prispemo v Arles. Žal rosi, a ni tako hudo, da si ne bi mogli ogledat mesteca. Po dobri uri slikanja in sprehajanja nadaljujemo pot proti Montpellier-ju, ter mimo Narbonne-ja in Perpignan-a proti meji. Ker se prične mračiti in je ura že 21h, mi pa PZA-ja nismo dobili, se odločimo spati »kar nekje«. Malo naprej iz Le Boulou-a uberemo prvo lepšo makadamsko pot in parkiramo zraven vinograda. Tu nas pa ja nihče ne bo motil. In s to mislijo popadamo v posteljo.

Arles (◀ ▶)

4.dan (4.6.2012): Le Boulou -Barcelona - Sitges (237km)

Zbudimo se v oblačno jutro, s 15°C. Pogledamo naokrog...vse ok. Zapeljemo se do glavne ceste in se tam, ob robu zaparkiramo in pripravimo zajtrk (v primeru, če bi nas kdo videl, smo pač imeli le postanek). Ob 9h se odpravimo naprej in hitro prečkamo mejo ter nadaljujemo do Girona. Oblačnost še kar vztraja, se je pa otoplilo in je 18°C. Pripeljemo se v Barcelono in verjeli ali ne, spet vsi parkirni prostori na odprtem imajo višinsko rampo, ki je nastavljena na 1,90m oziroma 2m. Naredimo še en krog, nekaj vidimo skozi kombi in se odpravimo do PZA-ja v upanju, da se bomo od tam uspeli z javnim prevozom pripeljati v center. Iščemo PZA in ga ne dobimo :S. Ali ga tam res ni bilo ali pa so bile napačne koordinate. Gremo do naslednjega in zgodi se podoben scenarij. Obupamo in se potolažimo, da je pred nami še ogromno dni in bomo Barcelono očitno videli enkrat drugič.

Barcelona (◀) Sitges (▲ ▶)

Zavijemo proti obali in plaže so čudovite. Tudi vreme je sončno in 25°C, tako da morje kar kliče. Ob 15:40 parkiramo na PZAJu Sitges (N41,25056° E1,81389°). Voda iz pipe na žalost ni tekla, parkirni avtomat pa so odstavili (to nam je kasneje povedal angleški par). Ker je zgodaj in prijetno toplo se odpravimo peš do centra oziroma do morja. Ni ravno blizu, vendar imamo čas. Malo se sprehodimo po ulicah, poslikamo in se na plaži odpočijemo. Valovi v morju nas ne zmotijo in kopanje je prijetno.

5.dan (5.6.2012): Sitges - Tarragona - El Saler (355km)

Končno se zbudimo v sončno jutro, pojedemo zajtrk, skočimo v trgovino in se ob 10:45 odpravimo proti Tarragoni. Vreme je lepo in 22°C. Prispemo ob 12h in iščemo parkirni. Spet imamo probleme z višino, vendar se tokrat odločimo, da bomo tam vseeno parkirali, ni namreč rampe, pač pa je višina omejena, ker so parkirna mesta pokrita s tisto zeleno mrežo (za senčko). Na koncu se pa vseeno izkaže, da tudi naš kombi gre tja spodaj ☺. Gremo torej na potep po mestecu in se ob 14:50 vrnemo nazaj. Žal ne uspemo plačati na avtomatu saj sprejme le drobiž, ki pa ga midva na žalost nimava. Prosiva 2 mimoidoča, če nam lahko zamenjata, vendar eden nima, drugi pa se sooča z enakim problemom kot midva. Le da je domačin in ustavi bančno kartico ter tako reši problem. Midva pa ne. Na srečo opaziva v »hiški« nekega moža v uniformi. Skočimo tja in ja, bil je kot nek redar na tem parkirišču. Prijazno lahko plačava kar njemu, odpre nam rampo in že hitiva naprej proti Valencii. Na hitri cesti opazimo na GPS znak za znamenitost, kmalu pa še obcestne znake, ki kažejo na nek viadukt. No, pa da vidimo. In splečalo se je, saj je bil res lep. Kratek postanek in ob 15:30 hitimo naprej. Prispemo v Valencio, vendar se tokrat niti ne poskusimo ustaviti. Gremo kar naprej proti PZA-ju v kraj El Saler v Camping Car La Marina (N39,385833° W0,331667°). Tja prispemo ob 19:25. Prijazna oskrbnica nam pove, da vozi tu mimo avtobus, ki pelje direktno v center. Super. Jutri uberemo to varianto. Pojedemo večerjo in se odpravimo še malo raziskovat. Pridemo do morja, se malček sprehodimo po plaži, si od daleč ogledamo Valencio in se počasi odpravimo v kombi. Odprte luči in vrata se kasneje izkažejo za veliko napako. Spali smo kot ob nekakšnem močvirju in luč je privabila na tisoče komarjev, ki nam celo noč niso dali miru. Z rjuho smo se poskušali pokriti vendar je bilo pretoplo za spanje, zato smo jo z varnostnimi sponkami pritrdili na streho in si naredili nekakšen komarnik. Tako smo imeli vsaj malček miru za spanje.

Tarragona
(◀ ▶)

6.dan (6.6.2012): El Saler - Valencia - El Saler (0km)

Po zajtrku še enkrat vprašamo skrbnico za natančnejša navodila in kaj si ogledat. Izčrpno nam pove, da literaturo, označi na zemljevidu vstopno in izstopno mesto avtobusa, našteje kdaj gre, koliko stane... Torej, gremo poskusit ☺. Ob 10:15 se odpravimo kakšnih 300m naprej, do neke rumene table, kjer naj bi ustavil avtobus. Ker ni bilo nobenih talnih označb, sva bila malo skeptična zato sva vprašala še enega gospoda, če je to to in potrdil nam je. Ob 10:35 se res mimo pripelje

avtobus, nam ustavi, plačamo in že se peljemo v mesto. Izstopimo na nezgrešljivi lokaciji, tik ob Ciudad de las Artes y las Ciencias. Ostanemo brez besed. Ta ogromen kompleks sestavlja več ločenih kompleksov, vsak s svojo tematiko in vsak prav posebne arhitekture. Ja, tega ne pozabiš z lepa ☺. Iz prijetnih 22°C je popoldne v mestu zakurilo kar na 31°C in sončke nas je tudi kar lepo pobarvalo v rdeče ☺. Torej, ogled in sprehod po mestu. Okrog 15h se odločimo, da gremo počasi do vstopnega mesta za avtobus. Pridemo tja in zagledamo oceanografik, gremo? Sicer vstopnica ni ravno poceni (21,17€/oseba), vendar sedaj smo tu. Ob 15:30 tako vstopimo in si ogledamo. Ni nam bilo žal. Ob 18h izstopimo in se napotimo do table, kjer naj bi prišel avtobus. Ker table ne dobimo, po zemljevidu pa bi morala biti nekje tam, vljudno vprašam par, kje naj bi bilo a žal sta tudi ta dva tujca in mi nista v veliko pomoč. Naredimo par metrov stran in nič. Vprašam še enega mimoidočega, ki nam pokaže v tisto smer, kjer sva prej bila. Ko že skoraj obupava, končno zagledamo tablo. Ob 18:10 vstopimo na avtobus in se odpravimo do kombija. Ker je bilo še zgodaj se odpraviva še do plaže. Peščena plaža in čisto morje sta kar vabila. Čeprav je kar pošteno pihalo (dovolj za kiterje) pa nas to od kopanja ni odvrnilo. Sledila je še večerja in spanje (tokrat skoraj brez komarjev).

Valencia (◀ ▶ ▷)

7.dan (7.6.2012): El Saler - Cabo de San Antonio - Punta de Moraira - La Marina (289km)

Po zajtrku je za spremembo sledilo daljše počivanje. Ni se nama mudilo naprej. Pojedla sva še zgodnejše kosilo in se ob poldne poslovila od prijazne ženice in se odpravila do najbližje bencinske, napolnila rezervoar in šla naprej. Vreme je delno oblačno in 25°C, tako ni prevroče za vožnjo. Ob 14:45 se ustavimo na rtu San Antonio, saj je GPS kazal, da je tam lep razgled. In res je bil. Malo naprej je bil še en svetilnik in resnično lep prostor, katerega smo izkoristili še za kosilo ☺. Ob 16h nadaljujemo po obali in se ob 16:30 ustavimo na Punti de Moraira, nekomu je bilo toplo in morje ga je tako zamikalo, da je moral narediti »en tuffo« ☺. Peljemo naprej proti izbranemu oziroma planiranemu PZA-ju a ga ne dobimo. Postalo je privat parkirišče. Eh...vprašamo kam lahko gremo in nam v čudnem jeziku pove, da naprej dobimo table. Nismo jih ravno videli, ura je bila že 19 in zato smo zavili v prvi kamp (Camp Internacional: La Marina - N38,131046° W0,649838°). Nisva dosti razmišljala, le vprašala, če lahko samo prespimo 1 noč. Kamp, zelo lepo poštiman, s štirimi zvezdicami. Mislila sva, da bo drago a nam ni bilo dosti mar, saj tako ali tako nisva vedela kam naprej. Skrb se je izkazala za odveč, saj sva dala le 20€ za 1 noč (le parcel nisva mogla zbirat, saj za take, ki smo tu za kratek čas nastanijo kar v prvo linijo (najbolj daleč od morja - po sprehodu ugotoviva, da do morja sploh ne prideš oziroma je to oddaljeno kakšen km)). Izkoristiva topel tuš in neomejeno porabo vode ☺ ter zastonj brezžični internet. Vesela za kupčijo, se pogrezneva v spanje.

Cabo de San Antonio (▲)

Punta de Moraira (▲)

8.dan (8.6.2012): La Marina - Cartagena - San Jose - Almería (334km)

Po zajtrku pohitiva pospraviti, saj moremo kamp zapustiti do 10h. Vreme je sončno in toplo, 27°C. Odpravimo se proti Cartageni, kamor prispemo po dobri urci vožnje. Ogledamo si mestece in se po uri in pole odpravimo naprej. Ura je 15:50, sonce začne našigati in temperatura pride do 30°C. Ja, vreme kar kliče po kopanju ☺. V San Jose-ju sledimo tablam za plaže, se peljemo po nekem makadamu in prispemo v lep peščen zalivček. Morje sicer ni nič kaj toplo, vendar je ozračje dovolj segreto in morje tako čisto in vabljivo, da se preprosto ne moreš upreti (čeprav piha in te zmrzi, ko prideš iz vode). Ob 17h se počasi odpravimo naprej in ob 18:05 prispemo v Almerio. Parkiramo ob promenadi, skoraj na plaži. Piha, v vodi pa surferji, taki z jadrni in taki brez njih. Med slednje spada(mo) tudi sam(i). In ja, treba je končno uporabiti opremo, ki jo vozimo s sabo. Surfanje se zavleče tja do mraka in ob 20:30, ko moj surfer pride do dobro namučen, opran od valov iz vode, ni želje, da bi iskali PZA. Ker vidimo, da je precej kombijev in kamperjev tam, se odločimo, da prespimo kar tu (N36,823633° W2,445901°). Pojemo večerjo in se odpravimo na čudovit sprehod po čudoviti promenadi polni življenja in živžava (sprehajalci, družine z otroci, kolesarji, pa tisti s skiroji in rolerji...).

Almeria (◀ ▼)

Cartagena (▲ ▼)

9.dan (9.6.2012): Almería - Nerja - Alhaurin de la Torre (245km)

Jutro je bilo lepo, sončno in 21°C, vendar sva se zbudila vsa zlepljena, kot da ne bi nič spala. Ker nikakor ne moreva priti k sebi, se odločim, da grem malo zaplavat. Ideja je bila super, saj sem se potem počutila kot rožica. Ko sem prišla nazaj, pa me je čakalo še kafečke in zajtrk. Čudovito ☺. Ob 11h se odpravimo naprej in po takšni pusti pokrajini polni nekih rastlinjakov in nasadov kjer gojijo paradižnike in vse sadje, ki ga potem mi uvažamo, se pripeljemo do Nerje. Zemljevid nam kaže lep razgled. Ob 14h parkiramo in se odpravimo na sprehod in ogled »Balkona Evrope«. Morje je lepo, zalivček še bolj in kopanje neizbežno ☺. Ob 16h nadaljujemo pot naprej in se ob 17:20 parkiramo na PZA Autocaravanas del Sol v Alhaurin de la Torre (N36,68101° W4,53612°). Malo je hrupno, saj letijo letala nad nami, a ni toliko moteče, da ne bi mogli zaspati ☺.

Nerja (▲ ►)

10.dan (10.6.2012): Alhaurin de la Torre - Gibraltar - Tarifa (196km)

Takoj po 10h se po zajtrku odpravimo proti majhni državici, tokrat Gibraltarju. Prečkamo mejni prehod, kjer pokažemo dokumente (tega smo se kar malo odvadili), za prijavititi itak nimamo nič, prečkamo še letališko stezo in ob 12:10 parkiramo. Čaka nas lep sprehod, sončke in 27°C. Pogledamo, če tudi tu vozijo po levi strani, a ugotovimo da ne. Sicer pa imajo nekateri posebne registrske tablice, zelo redke izjeme, pa imajo volane na drugi strani. Mesto je celotno okrašeno, kraljici v čast, saj praznujejo okroglo obletnico njenega vladanja. Z vzpenjačo se ne povzpemo, saj je cena kar zasoljena. Raje se sprehodimo še skozi kraljevi park in počasi nazaj do kombija. Ob 15h se odpravimo kar po poti naprej, saj GPS riše, da se da prevoziti in priti na drugi strani ven. Če obstaja cesta in če GPS tako pravi, gremo poskusit (upajmo, da se ne moti). Sledimo GPS in tablam ter pridemo na t.i. Evropa Point. Poslikamo svetilnik, Afriko in Tarifo (najjužnejši del celinske Evrope), se malo sprehodimo in odpravimo naprej, okrog Upper Rock-a (kamor se nismo povzpeli). Vozimo po ozki poti in mimo nas švigajo in tekajo opice ☺. Ni nam bilo treba na »skalo«, da smo jih videli ☺. Peljemo naprej in pot zavije v nek ozek tunel z dotrajano cesto in skoraj ničelno razsvetljava. Po tablah sodeč je to še nek rov iz časa vojske. Hja, upali smo le, da pridemo ven iz tu, saj je tunel precej nizek in ozek. In smo. Natankamo rahlo cenejši diesel (čeprav niso najboljše pretvorbe iz njihove valute v €), še enkrat prečkamo letališko stezo, mimo policajev in carinikov nazaj v Španijo, proti Tarifi. Ob 16:15 prispemo v mestece Tarifa, sončke in 28°C, ter vetrnice na hribu obetajo veliko. Zapeljemo se malo iz mesteca in zavijemo na plaže. Kamor seže oko, je le pesek, morje in kiterji. Toliko na kupu jih še nismo videli. Pa seveda cel kup lokalčkov in šol učenja kiting-a in windsurfing-a. Seveda moremo dobiti en kamp, ki bo čim bližje tem plažam. Vrnili smo se kakšna 2km nazaj v mestece Tarifa, malo nakupili kar potrebujemo in se odpravili na sprehod. Mesteca je majhno a zanimivo, sploh, ko iz pečine uzreš Afriko. Občutki so lepi, Afrika je kot na dlani. Polni vtisov se spustimo do plaže in prek umetno nasuto pot do nekdanje vojaške utrdbe. Pa še en nepozaben »prizor«. Prej omenjena pot »loči« Sredozemsko morje od Atlantskega oceana. Tako imamo na eni strani morje, na drugi pa ocean ☺. Ob 19h se odpravimo iskat kamp. Prvi na poti se nam

ni zdel ravno najbolj poceni, pa še ni bil tako blizu plaže. Saj tudi daleč ne, vendar, ko moraš nositi surf, vsak korak šteje ☺. Gremo do drugega kampa in ta nam je ok. Parcela z elektriko, najbližje vodi 16€/noč. Super. Razkomotimo se, ampak res razkomotimo, saj nameravamo tu »počivati« nekaj dni. Do plaže ni daleč, prečkati je treba en majhen gozdček in se po stopnicah spustiti na pesek. Veter piha in baje bo še, tako da se ni bati, voda pa, ja...Atlantik ni nič kaj topel oziroma je meni bil tako hladen, da sem se kopala kar v kratkem neoprenu ☺. (Camping Tarifa: N36,054847° W5,649522°).

Gibraltar (▶)

11.-13.dan (11-13.6.2012): Tarifa (0km)

Po zajtrku se še malček odpočijeva, v miru razstaviva vse kar imava, pogledava kakšne cunje je potrebno oprat (za 3 tedne pač ne vlačiš cele omare s sabo ☺), kolikšna je zaloga hrane itd. pojeva še zgodnje kosilo in odpraviva se na plažo. Pri 25°C in vetru, sedeti pod borovci ni ravno toplo, je pa zato na plaži in na sončku zelo prijetno. On u vodo surfat, jaz pa na ležalnik nabirat sončne žarke. Super ☺. Po lenarjenju je sledilo še par opravkov (pranje cunj, pa posode od kosila, pa...). Popoldanska malica in še malček lenarjenja. Po pravici povedano je to prav pašalo, da ni potrebno »hiteti« spravljat in se vozit naprej. Malček miru tudi prav pride, sploh po taki poti dolgi poti ☺.

Naslednji dan je pihalo še močnejše, kar je njemu predstavljalo le še večje veselje. Meni pa lenarjenje in fotografiranje, pa branje knjig in podobno. Veter in mrzel ocean nista bila nič kaj vabljava, čeprav bi se z veseljem malo naplavala. No, tudi valovi ti pri plavanju niso ravno v korist ☺.

Tudi tretji dan je bil nekaj podobnega prejšnjim. Pač lenarjenje, surfanje in sončenje so bili v ospredju ☺. Ta dan pa sem se še sama »stlačila« v neopren in se šla malo kopat. Ne moreš ne izkoristit prilike in se kopat v oceanu ☺.

Dan sva nato izkoristila še za počitek, pa malo planiranja, malo drugačnega surfanja

(po internetu) in počasnega ampak res počasnega pospravljanja. Jutri nameravamo iti naprej.

Tarifa (▶)

Tarifa (◄ ►)

14.dan (14.6.2012): Tarifa - Cadiz - Jerez de la Frontiera - Almensilla (264km)

Pojemo, še zadnjič polenarimo ☺, pospravimo vse kar sva »razmetala« in se naštimamo za odhod na recepcijo. Če bi le vse šlo tako gladko. Namreč, zaradi mivke nisva mogla ločiti in spraviti jambor. Ura se je neizbežno bližala poldne, ko moraš iz kampa in jambor je še kar vztrajal v enem kosu. Začela sva že obupovat, ko sva za pomoč prosila nekega starejšega gospoda iz sosednje parcele. Žal, še vedno ni šlo. A je ta »nono« bil iznajdljiv, pa je na pomoč poklical še svojega soseda, pa še polivanje jambora s sladko vodo, pa še par »nonotovih fint« in jambor se je končno ločil. Zahvala vsem akterjem, kratek postanek za nakup hrane in pot pod kolesa ☺. Ob 14:50 parkiramo v Cadizu. Odpravimo se na potepanje. Morje spet vabi (a le nekatere ☺). Še malo poležavanja na plaži in čas je za odhod. Ob 16:15 se tako, ob sončnem vremenu in (le) 23 °C odpravimo naprej. Kratek postanek naredimo še v Jerezu de la Frontiera, kjer nas prijazen varnostnik spusti mimo blagajn do prve mreže ob progi. Tu dirkajo sami dirkači Moto GP-ja. Poslikamo kolikor se pač da (zelo malo proge in malo več komentatorskih kabin) in se odpravimo naprej proti meji. Kaj hitro nama veselje pokvarita dva policaja na motorjih, ki nas ustavita pod viaduktom. Začneta nama nekaj naštevati in pisati kazen. En se resnično nekaj šopiri in kar kliče po tem, da mu rečeš kaj nazaj, a se raje ugrizneš v jezik, plačaš kar ti naloži in greš naprej. Vsaj avta ti ne zaplenijo. No, kazen je bila celih 100€ in to zato, ker sva kolo imela tako postavljeno, da ni bilo videti zadnje registrske tablice, torej nista mogla identificirati vozila. Bile sta dve možnosti: ali tretjo tablico na kolo (te nisva imeli s sabo) ali pa kolo v kombi. Ah...malo slabe volje greva naprej, tokrat upava da brez problemov, vse do meje. Točno sredi mostu, kjer prečkaš reko, ti table oznanijo, da smo na Portugalskem. Peljemo se naprej po avtocesti in pri prvem izhodu zapustimo. Nismo ravno razumeli tabel. Na kar iščemo informacije, kako se avtocesto sploh plača (mi je nismo in smo se bali prekrška). Informacije je bilo težko dobiti, ne le zaradi neznanja jezikov pač pa tudi, ker je vsakdo povedal malo drugače. Skupek informacij je izgledal nekam tako: 3 dni časa imamo, da na pošti ali v pooblaščenih trgovinah plačamo prevožene km. Ok, ni panike ☺. Gremo naprej do PZA-ja ob bencinski črpalki v Almensilli (N37,31361° W6,09333°). Zamaknemo še urin kazalec in začnemo pripravljat večerjo. Sončke še kar pridno vztraja na nebu in pogled na uro nas šokira. Ura je malo čez 22. Nemogoče ☺. Nato pa logično ugotovimo, da smo se pomaknili precej na zahod in če ne bi zamaknili ure, bi sončni zahod bil komaj okrog 23h ☺.

Odpravimo se spat in to še pri svetlem ☺.

Jerez de la Frontiera (►)

Cadiz (▲ ►)

15.dan (15.6.2012): Almensilla - Niebla - Faro - Albufeira (281km)

Zjutraj v miru pojemo zajtrk in izkoristimo ročno samopostrežno avtopralnico. Tudi naš kombi rabi malo sladke vode in šampona ☺. Ob 9:50 se odpravimo naprej in čez dobro uro parkiramo v Niebli. Kratek sprehod in ogled mesteca ter ob 11:30 nadaljevanje proti Farotu kjer sklenemo poiskati informacije v zvezi s cestnino saj se bliža vikend (zaprte pošte). Info pointa ne dobimo in se zato odpravimo bolj v center. Naredimo sprehod in si malo ogledamo mestece, zavijemo celo v Znanstveni center, si ga ogledamo in nato naprej iskat turistične informacije. Ko jih naposled dobimo, so vrata zaprta. Urnik je deljen. Ah...ker nimamo volje čakati, se ob 14:20 odpravimo naprej. Po slabi uri vožnje prispemo v Albufeiro in parkiramo nad plažo (N37,07639° W8,27926°). Nisva vedela ali bova spala tu ali ne, vendar nas je plaža prepričala. Bila je lepa in urejena, tako da sva se spustila dol in tam malo počivala v senci, saj je bilo 28°C. Atlantik me spet ne prepriča, zato ostanem na suhem in raje slikam občutke v mrzli vodi ☺. Volje za nadaljevanje poti ni, pa še tako lepo nama je, da prespimo kar tu.

Niebla (▼ ►)

Faro (◀ ▲)

Albufeira (◄ ►)

16.dan (16.6.2012): Albufeira - Boca do Rio - Sagres - Cabo São Vicente - Playa Odeceixe (262km)

Po zajtrku, se ob 9h odpravimo iskat pošto. Vendar pa, sobota prinese tisti črn scenarij, pošte so zaprte. Vdani v usodo se odpravimo naprej proti Lagosu, kjer se ustavimo na PZAju ob stadionu in se priklopimo na internet. Iščemo informacije a nič pametnega. Vse kar smo razumeli je bilo to, da je potrebno izpolniti nek obrazec, oddat vlogo, počakat, da te vnesejo v sistem, dobit potrdilo in potem se s tem peljati po avtocestah. Kasneje pa na pošti plačati. Hja...preprosto ne? Ob 12:40 prispemo na plažo Boca do Rio. Vse skupaj majhno a na Google Earth-u je izgledalo fenomenalno. No, saj je. Rečica, ki se izliva v morje je ustvarila peščen zaliv in nekaj »prostora« med skalami in pečinami. Po dobri urici se odpravimo naprej proti Sagresu in se ustavimo na plaži Martinhal saj naj bi se tam surfalo. In res se, tudi šola je in 2 nadobudneža v vodi. Za »profije« piha premalo zato kar hitro nadaljujemo do utrdbe Porita de Sagres. Ogledamo si le od zunaj in z dvorišča, pogledamo kako morje buči v strme pečine in se odpravimo še malo naprej do rta Cabo São Vicente in svetilnika. Par slikic še tu in ob 15:30, sončku in le 20°C vozimo naprej. PZAja ne dobimo, kamp se nam zdi drag in ker si želimo malo sprostitev sledimo tabli za plažo. Dobra poteza ☺. Plaža je čudovita, nad njo pa je še velik makadamski parkirni prostor in tam parkiranih nekaj kamperjev (N37,43799° W8,79821°). No, idealno za spanje ☺. Parkiramo in se odpravimo na plažo. Pesek, rečica, ki se izliva v morje, pečine (in table, ki svariijo pred krušenjem kamenja) in rdeča zastava, da se ne smeš kopat (ter reševalci iz vode, ki te svariijo pred tem). Plaža s težkim imenom (Odeceixe) je čudovita, še čudovit pogled kako ocean pogoltne rdeče kroglo, večerja in seveda zaslužen počitek.

Boca do Rio (▼)

Sagres (◄ ►)

Odeceixe (▼)

17.dan (17.6.2012): Playa Odeceixe – Setubal – Fonte da Telha (269km)

Ob 10:20 se odpravimo naprej po portugalski obali po odlični cesti, s skoraj nič prometa, sončkom na nebu in 18°C. Prispemo do Sinesa vendar se ne ustavimo, pač pa gremo mimo vsega tega mestnega vrveža. Pot nas vodi mimo nekih polj in gozda, kar je odlično za postanek in kosilo ☺. Ustavimo se ob poti, skuhamo, pojemo in ker tam raste veliko plutovcev, »naberemo« še nekaj malo njihove skorje (majhne količine, bolj za »spominek«). Ob 13:40 se že kar pošteno pooblači, kar pa pomeni prijetnejšo vožnjo ☺. Čez dobre pol urce prispemo v Setubal, sončno in 25°C. Naredimo en krajši sprehod po mestecu, malo poslikamo in se čudimo. Mesto je skorajda prazno – na ulicah ni ljudi, u kafičih ni ljudi, ceste malo prometne...le kje so vsi? Brez odgovora na vprašanje se odpravimo naprej in čez kakšnih 15km nam postane jasno, kje so vsi. Ogromno ljudi je imelo piknik ob neki rečici. Ne samo, da je tam rečica in travnik, pač pa mize, stoli, kamini in javni WC-ji – torej urejen piknik plac. Edina pomanjkljivost je ta, da so ljudje bili zelo »nabasani« (gneča, ljudje tik eni zraven drugih, da od daleč nisi ločil kdo je s kom). Še malo naprej naletimo na neke signalizacije v smislu, da ob vikendih lahko voziš le v naši smeri, v nasprotni pa ne. Nismo čisto razumeli znakov, mogoče pa samo mi ne razumemo prav, navsezadnje piše v portugalsščini ☺. Peljemo naprej in cesta postaja vse ožja, kjer pa je bila le malo širša, so bili parkirani avti. Hm...zanimivo, glede na to, da se tam skoraj ne bi bilo mogoče srečati z nasproti vozečim avtomobilom. Vozimo dalje, vse dokler ne pridemo na vrh hribčka kjer celo dobimo večji znak in na njem v angleščini pojasnjeno, da za vikende se cesta spremeni v enosmerno in v kolikor se želimo vrniti nazaj v mesto, ne smemo po isti poti nazaj, pač pa po drugi strani navzdol. No, zdaj nam je pa vse jasno ☺. Očitno zaradi gneče, ozke ceste in parkiranih avtov se ne da srečevati, zato so speljali še eno pot nazaj v mesto. Pametno, ni kaj. Vozimo naprej, skozi nekaj vasic kjer je cesta resnično ravna, lepa in široka. Tik pred naselji pa povsod semaforji, vedno zelena luč, ko pa pripeljemo blizu rdeča. Ustavimo, nikjer nobenega. Zakaj stojimo? Ob zeleni luči gremo naprej. V naslednjem naselju podobna zgodba, le da tokrat iz leve pripelje en avto in zavije v našo smer. Pomislimo, da imamo pač mi rdečo luč zaradi njega. Gremo naprej in spet podoben scenarij. Nič več nam ni jasno: ni križišča, ni avtov, ni nobenega pešca...kaj za ??? Potem pomislim na prometne znake oziroma omejitve hitrosti: 70 km/h izven, 50km/h pa v naselju. Je v tem fora? In izkaže se da ja. Če si nekaj 10m pred križiščem zmanjšal hitrost in se semaforju približal z 52 oziroma manj km/h, je luč ostala zelena, če pa si se približal s 53 km/h ali več, se je luč spremenila v rdečo. Ni kaj, raje kot ležeče policaje, so postavili semaforje in tako prisilili prehitre voznike v zmanjšanje hitrosti (če hočeš zeleno luč) oziroma v popolno ustavitev (rdeča luč). Še ena čudna, a zanimiva rešitev, ni kaj ☺. Po vseh prigodah, se ob 17:10 pripeljemo na plažo Fonte da Telha, malo pred Almado (N38,569651° W9,1936591°). Ogromno kamperjev in avtomobilov. Čudovita, peščena plaža. Gremo malo na sprehod med valovčke, se smejemo rakovicam, ki bežijo valovom oziroma jih le ti odnesejo v morje, srečamo mladoporočenca, ki se slikata ob sončnem zahodu...pravljичno.

Setubal (▲)

Fonte da Telha (▲)

18.dan (18.6.2012): Fonte da Telha - Lizbona - Estoril - Praia do Guincho - Cabo da Rocca (107km)

Prebudimo se v oblačno jutro, pospravimo in pojemo, ter se odpravimo do Lizbone. Že prej sva planirala, da greva v mesto po ta krajšem mostu, torej mostu 25.aprila (Ponte 25 de Abril). Obstaja pa seveda še ena varianta in sicer most Ponte Vasco da Gamma. Ta je lepši in daljši, a seveda tudi dražji. Plačamo mostnino in peljemo, na kar nas GPS nekam čudno usmeri in kar naenkrat se znajdemo na cesti kjer ni mogoče obrniti, zato nadaljujemo naprej in znajdemo se na mostu iz mesta. Na oni strani obrnemo, še enkrat plačamo mostnino in tokrat pravilno zapeljemo v mesto. Ob 11:10 parkiramo, damo v avtomat ves drobiž kar ga premoremo (borih 2,40€, kar nanese za 1,5h). Ah...naredimo en sprehod in poiščemo »taglavne« znamenitosti. Škoda, ker nisva imela kaj več drobiža oziroma časa na parkirnem, sicer bi se vkrcala na turistični avtobus in se odpeljala po mestu. Žal. Pohitimo, skoraj tečemo do kombija (»zamudimo« 10min) in gremo iz centra. Sveti lučka od rezerve, diesel pa povsod drag. Nič, natankamo neko malenkost in iščemo naslednjo, nekoliko bolj primerno. Mnenja sva, da je izven glavnih mest gorivo zagotovo cenejše. Vozimo ob morju in ko prispemo v Estoril, vidimo pošto. Opa, danes je zadnji dan in čas je, da dobimo informacije. Vstopimo in končno ampak res končno(!) nam uslužbenka (edina, ki govori angleško) pove, da v kolikor se nismo prijavili v sistem, ne moremo poravnati cestnine. Sistem namreč ne vidi naše registrske tablice oziroma nam oni ne morejo izstaviti računa, saj našega avta »ne poznajo«. Prijazno nam pove, da nismo edini, naj bomo veseli, da nas ni nihče ustavil in nam napisal kazen in naj gremo naprej, kot da »ni bilo nič«. Nam pa svetuje, da se avtocest izogibamo. Ni panike si rečemo in kamen se nam je odvalil od srca ☺. Nadaljujemo mimo Cascais-a in ob 15:10 naredimo postanek na plaži Praia do Guincho. Tistih 22° C smo občutili precej majn, saj je ful pihalo. Še dobro, da je bil sonček, da je vsaj malo grel. Malček se sprehodimo po plaži kjer je spet (plapola je preveč mil izraz) rdeča zastava - nič kopanja v morju. Kar pa ne velja za windurferje. Počakamo nekaj časa in veter se umiri, pa spet pojača in spet umiri. Vedno več jih je na suhem kot pa v morju in odločimo se, da je to to. Preveč luknjasto pravi moj in čas je za odhod naprej. Ustavimo se še v Lidlu, nakupimo nekaj hrane in ob 18:10 prispemo na skrajni zahod Evrope, rt Cabo da Rocca. Parkiramo na PZAju (N38,781596° W9,496716°), sončke počasi izginja za oblaki, veter se krepi in stopinje padajo (15°C). večer je mrzel, najino počutje ni najboljše. Komaj kaj pospraviva za večerjo (čokolino ☺). Pa ja ne bo kaj hujšega? Zaradi slabega počutja se kar zgodaj odpraviva počivat in kaj kmalu tudi zaspiva, v upanju, da bo jutri boljše.

Lizbona (◀ ▶)

Estoril (▼ ►)

19.dan (19.6.2012): Cabo da Rocca - Sintra - Obidos - Figueira da Foz (264km)

Jutro je podobno večeru, hladno (17°C), oblačno in vetrovno. Je pa moje počutje veliko boljše, njegovo pa še malček peša ampak boljše kot včeraj. Očitno nam je daljši počitek dobro del. Gremo do info pointa, kupiva nekaj spominkov in se odpraviva še malček po rtu, par slikic in srkanje zraka. Pa še tisti, nepozaben občutek, ko veš, da od tu naprej ni ničesar, ampak le morje oziroma velik ocean. Vmes pa nič, no, kakšen otok že, a naslednja celina je šele Amerika. Kako majhen je človek... Malo pred enajsto odrineva naprej. Planirala sva postanek v Sintri vendar nekako nisva mogla v mesto: GPS je trmasto vztrajal kam naj zavijeva, tja pa nisva smela, saj je bila pot enosmerna (in seveda ne v naši smeri). Po nekaj krogih obupava in nočeva več zgubljeni časa, zato se odpraviva naprej. Začnemo spremljati cene bencina in se na najprimernejši ustaviva (v Torres Vedras). Tu je pa spet malo svoj sistem oziroma: najprej greš plačat zeleno količino in potem ti odprejo pompo, ti pa lahko natankaš. Ob 13:45 prispeva v Obidos. Najprej pomalcamo kosilo. Tokrat je z želodčki vse ok. Kar je že bilo, je pač mimo. Super ☺. Gremo v čudovito mestece znotraj obzidja, se sprehodimo po obzidju, kupimo nekaj spominkov in navdušena vrneva v kombi. Žal nama je edino, da se gradu ne da ogledat, danes je namreč tam hotel. Imajo pa gostje to čast, da spiyo tam ☺. Še vreme nama je naklonjeno: sonce in 24°C. V neposredni bližini obzidja je tudi lepo urejen PZA, žal ga pred načrtovanjem poti nisva zasledila. Ob 19:40 prispeva na PZA Figueira da Foz (N40,148653° W8,868103°). Nahaja se ob plaži, vse ok, a je zraven na parkirišču luna park in seveda glasna glasba. No ja, tolaživa se, da zagotovo ne bo »ropotalo« celo noč (in res, ob 24h je vse utihnilo). Še en sprehod po plaži in promenadi, večerja in počitek.

Cabo da Rocca (▲)

Obidos (▲ ▶)

20.dan (20.6.2012): Figueira da Foz - Espinho - Porto - Esposende (241km)

Takoj po 8h nas prebudijo delavci s stroji: par metrov stran namreč urejajo parkirišče in seveda stroji niso tihi. Nič za to, tako ali tako je čas da se počasi odpraviva naprej. Oblačno jutro in 17°C ni ravno najbolj prijetno ampak vsaj dežja ni ☺. V bližini Oliveira de Azemeis nas policaji usmerijo iz dvopasovnice na lokalno cesto. V bistvu je ves promet bil preusmerjen in kasneje se je izkazalo, da je razlog za to bila prometna nesreča. In ja, seveda zastoj in kolona, pa še avtobus pred nami. Za piko na i, pa je obvoz skozi naselja, kar pomeni semaforje, gnečo in podobno. Ob 12:30 se parkiramo

na PZA Espinho (N41,012639° W8,644389°), poleg dveh kamperjev iz Francije. Izmenjamo nekaj besedic oziroma bolj se igramo pantomimo in se pripravimo na kosilo, ki pa je bilo bolj hitro, saj so nas dežne kapljice spodile v notranjost kombija. Vso pot mimo Porta in še naprej ni le padalo, pač pa prav lilo. Še dobro, da v načrtu nimava ogledov ☺. Ob 17h se parkiramo na PZA Esposende (N41,542401° W8,790802°). Dež se je malček umiril, se pa pozna slabo vreme, saj je zunaj le 14°C. Kasneje zvečer sta se veter in dež še bolj okrepila in večer sva izkoristila za počitek, premišljevanje o poti in krajih, pa še malo igranja remija ☺.

Porto (►)

Esposende (▲)

21.dan (21.6.2012): Esposende - Viana do Castelo - Tui - Pontevedra - Milladoiro (236km)

Zjutraj nas zbudi neka čudna sirena, ki je očitno klicala ribiče domov. Pojemo zajtrk, dotočimo vodo in se ob 9h odpravimo proti Viani do Castelo, kjer pa se ne odločimo postati. Gremo naprej in okrog poldne pridemo do nekdanjega mejnega prehoda. Zapuščamo Portugalsko in se vračamo v Španijo. Reko prečkamo po zanimivem mostu, spodaj pelje cesta (ozka, zato semafor izmenično spušča avtomobile v Španijo in obratno), nad nami pa je speljana železnica. Res zanimivo ☺. Na oni strani je lepo mestece Tui, a ker sva ga opazila malo pozno, pa ni bilo parkirnega prostora (oz. ga nisva ravno intenzivno iskala) naju pot vodi naprej proti Pontevedri. Zdaj že sveti sončke in iz mrzlih 15°C se je ogrelo na prijetnejših 19°C. Ob poti je opaziti vse več znakov za Santiago de Compostela - kam se odpraviti peš po romarski poti, da prideš do tja. Ko se ob 14h parkiramo na PZA Milladoiro (N42,845415° W8,580935°) že opazimo prve skupine mladih back packer-jev, ki hodijo po tej romarski poti. No ja, bo že držalo, da ima vsak svoje veselje ☺. Spustiva se v mestece, poiščeva trgovino, nekaj nakupiva in se vrneva nazaj. Zraven naju je manjši park, v njem pa poležava mladina. Odpraviva se tja in ležanje v miru, na sončku in travi je res poživljajoče. Pojeva še večerjo, igrava remi, pogledava še kaj naju čaka v naslednjih dneh in se potopiva vsak v svoje misli.

22.dan (22.6.2012): Milladoiro -Castropol - Cabo Vidio - Gijon (372km)

Jutro je kljub sončku hladno, z le 13°C. Vidi se, da se peljeva po severu, kjer nas toplo Sredozemsko morje ne objema. Ob 9:45 se odpravimo in se po dobrih treh uricah vstavimo v Castropolu. Ogledamo si nekakšno močvirje, se malo sprehodimo in se odpravimo. Hitro ven iz naselja nas spet ustavijo policaji, tokrat želijo le dokumente. Vse je ok in hitro nadaljujemo do svetilnika na Cabo Vidio, kjer je potrebno skuhati kosilo, saj je ura že 14:35 in želodčki so že prazni. Tu so pečine oziroma je plaža zelo strma. Peščenih plaž tu skoraj da ni, le sem pa tja je v kakšnem zalivčku. Marsikateri zalivček pa je zaradi strme obale dostopen le z morja. Po dobri uri se pot izmenjuje: malo vozimo po avtocesti (tisti španski, zastonj), malo po navadni, pa spet po avtovii, pa spet navadni - vidi se, da je avtovia še v izgradnji. Ob 16:50 prispemo na parkirišče v Gijon (N43,547563° W5,636738°). Vreme je oblačno in 18°C. Pogledava okoli in se odpraviva skozi park do promenade od tam pa ob morju do centra. Tudi tu imajo tisti sistem javnih WC-jev kot so bili v Le Lavandoju. Ob 21:30 sva bila že malo utrujena od pešačenja (hodiva več kot 2h) in se zato

odločiva, da je čas za odhod proti kombiju. Pojeva še vsak svoj sladoled in pogledava mestece polno lučk. Zdaj pa le še na toplo, v svet sanj.

Castropol (◄)
Vidio (▲)

Cabo

Gijon
(◄ ►)

23.dan (23.6.2012): Gijon - Gulpiyuri - Altamira - San Sebastian (389km)

Ko že pojeva zajtrk, zaslišiva nek avto, ki kroži po parkirišču in »trobi«. Grem pogledat in spomnim se, da je nekje pisalo, da tu zjutraj nek mož vozi frišen kruh. Grem bližje in izkazalo se je za pravilno. Nakupim štruco kruha in par žemljic ter se vrnem v kombi. Škoda, ker sva že pozajtrkovala, bosta pa vsaj malica in kosilo teknila ☺. Ob 10:30 greva naprej in ko že skoraj zapustiva Gijon, nas GPS malo zavede in pelje svojo pot, kjer pa zagledava nek velik kompleks - univerzo. Parkiramo, malo poslikamo in ko pred vrati srečamo vratarja, ga vprašamo, če smemo noter. Zelo prijazno nam dovoli, pod pogojem seveda, da ne vstopamo v nobeno stavbo in prostor, pač pa se lahko sprehajamo le po hodniku in dvorišču. Seveda, ni problema, le da si lahko pobliže vse pogledava ☺. Ob odhodu se mu še enkrat prijazno zahvalila in nadaljujeva pot. Prijatelj nama je 2 dni nazaj poslal sms naj si pogledamo neko plažo, saj je baje zelo zanimiva. Poiščeva jo na GPS in ker vidiva, da se praktično peljeva tja mimo, se odločiva, da si jo pogledava. Plaža Gulpiyuri (N43,44756° W4,886105°) je zanimiva, majhen peščen zalivček, ki ga visoka skala loči od morja. Spodaj pa je »luknja« skozi katero priteče morje in zalivček napolni z vodo. Midva sva bila v času oseke, tako da je ta zalivček bil bolj kot ne prazen. Ob 12:30 se peljeva naprej, v Llanesu tankava in se ob 13:45 parkirava pred jamo v Altamiri. Parkirnina je le do 14h, zato nama je ni treba plačati ☺. Stopiva še do okenca, kupiva vstopnico in uslužbenka pove, da nas ob 14:15 čaka filmček, vstopiva pa seveda lahko že prej. Narediva en sprehod po dvorišču in prideva do nekih železnih vrat, ki vodijo v neko luknjo, jamo ali karkoli že. Vstopiva še v kompleks in si na panojih in v vitrinah ogledava ostanke orodij, nakita in ostalih predmetov. Ko je »ura čas« si ogledava še filmček in nato sledi odhod v jamo. V filmčku lepo pojasnijo, da se sprehajamo po umetno narejeni jami, saj je originalna

zaprta za javnost, ker so jo z množičnim turizmom v prejšnjih desetletjih skoraj uničili - jamske slike so se pričele brisati, zaradi dihanja ljudi, kamni so se pričeli krušiti itd. Danes imajo dostop tja le znanstveniki, ki še naprej raziskujejo življenje v jami (to je torej tam pri tistih železnih vratih). Jama nas kar prevzame in v trgovinici morava kupiti nekaj »od naših prednikov«. Ob 15:30 se odpraviva na A8, kjer si na počivališču blizu Ribamontanal Monte privoščiva pozno kosilo. Ob 17:40 se v oblačnem vremenu in 21°C odpraviva naprej, kjer nama prometni znaki nakažejo nek poseben jezik. Tu poleg španščine srečaš še baščino. Ob 20:40 prispeva v San Sebastian. Želiva prenočiti na PZAJu (N43,307915° W2,014425°) vendar je ta prepoln, zato parkiramo malo stran, ob glavni cesti, kjer je že parkiranih nekaj drugih kamperjev. Očitno ne bo nič narobe, če se bomo še mi in res ni bilo. Nekaj na hitro pojeva in se odpraviva v mestece. Malo nad morjem so same vile z lično urejenimi vrtovi, travniki in vsem ostalem. Kar prevzame te. Spustiva se še do morja, nakupiva kruh in se po dobrih dveh uricah sprehajanja vrneva v kombi kjer popadava v posteljo.

Gulpiyuri (▲)

San Sebastian (◄)

24.dan (24.6.2012): San Sebastian - Toulouse - Carcassonne (455km)

Zjutraj si moj surfer ☺ želi ogledat še nek gradič na hribčku, jaz pa nikakor ne morem iz postelje. Po par minutnem bojevanju z zalepljenimi očmi se odločim, da ta sprehod preskočim in bom grad pač pogledala na slikah. Po dobri uri spanja se počutim kot nova. Pripravim zajtrk in kot da bi zavohal kafečke, se pojavi na vratih ☺. Pojeva, pogledam slike (od tam je čudovit razgled na zaliv in mesto) in se ob 10h odpraviva naprej. Ob 12:30 narediva kratek postanek za kosilo nekje blizu Saint-Pierre-du-Mont (že v Franciji) in drviva naprej. Pozna se, da se ne voziva več ob Atlantiku ter da sva vedno bolj sredi celine, saj se je ozračje segrelo na 27°C. Peljeva mimo Touloussa in se ob 16:10 parkirava v Villefranche de Lauragais. Pomalicava, se malo pretegneva in odpraviva na še slabo uro vožnje do Carcassonna. Ob 17:15 res prispeva tja, parkirava pred banko (zastonj) in se odpraviva do obzidja nato pa noter. Vstopnine tu ni, z njo se srečaš, ko želiš v grad (žal nas ob 17:45 ne spusti več noter, čez da je prepozno saj se ob 18h grad zapre). Malo razočarana se odpraviva po ostalem mestecu za obzidjem, tam kupiva še pico in jo neseva v kombi, za kasneje. Greva do PZAJa ob neki obvoznici (N43,2043 E2,40943), se 3x peljeva mimo saj ne dobiva vhoda, se na hitro zmeniva z gospodom, ki se mu mudi domov, mu plačava v naprej (ker ga zjutraj pred deseto menda ne bo - pove nam še, kako prideva

iz parkirišča saj on zaklene vrata), se priklopiva na elektriko in z užitkom pojeva pico ☺.

Carcassonne (▶)

25.dan (25.6.2012): Carcassonne – Lunel – Saint Raphaël – Monaco – Menton (563km)

Ob 9:15 se odpraviva, storiva kot nam je povedal gospod in pot nadaljujemo mimo Montpellier-ja kjer je toplih 29°C. Posveti nama rezerva in malo iz Lunel-a tankava. Ob 13:11 blizu Vauvert-a narediva postanek za kosilo. 31°C nas počne počasi utrujati, zato se ob 15:10 spet malo odpočijeva, tokrat malo naprej od Aix-en-Provence. Ob 17:05 nama je vsega dovolj, morje vabi in čas je za kopanje ☺. Nekje ob poti, blizu Saint Raphaëla parkiramo in se v zalivčku malo nastaviva sončku, malo pa zaplavava. Sredozemsko morje je že skoraj pretoplo, vendar nama glede na zunanjo temperaturo vseeno paše. Po dobrih dveh urah kopanja in počivanja se odpraviva naprej. Ker na Azurni obali ne najdeva nobenega PZAJa, še manj pa kakšen kamp, ki bi nas sprejel, se odločiva, da greva naprej, če se bo dalo, vse tja do meje z Italijo. Ob 22:25 zavijeva še enkrat skozi Monako, ki ga tokrat vidiva v lučkah. Res lepo, čeprav ne spadava v to visoko družbo. Še enkrat greva skozi Eze, vendar je prepozno in sva zmatrana, da bi se ustavila, zato le od daleč pogledava mogočno skalo in se ob 22:50 parkirava poleg ostalih kamperjev na nekdanjem mejnem prehodu v Menton-u (N43,784404° E7,529703°).

Saint Raphaël (▲)

Eze (▲)

26.dan (26.6.2012): Menton – Sirmione – Solkan (687km)

Ob 9:40 že greva naprej, seveda po lokalni cesti, a le do Ventimiglie. Pot do tu nas je naučila, da se ne splača skozi vsa mesta, zato napake ne ponoviva in vstopiva na avtocesto. Ob 12:15 se na počivališču nekje okoli Novi Ligue ustaviva, pogledava zemljevid in odločiva, da greva po avtocesti naprej. Cilj nama je bil PZA v Lugani, kjer sva prespala prvo noč. V meglenem vremenu in 26°C, se ob 12:40 odpraviva naprej. Ob 15h parkirava v Lugani. Malo razpakirava in pripraviva kosilo. Iščeva senco, saj je zunaj 31°C, na samem soncu zagotovo še kaj več. Med kosilom se meniva in odločitev pade, da greva kar lepo do doma, mogoče s kakšnim postankom, toda brez dodatnega dneva oziroma noči. Oba odločena in prepričana v svojo odločitev se po avtocesti peljeva srečno vse tja do doma.

Menton (▲ ▶)

POVZETEK:

Prevoženih: 7.486km

Povprečna poraba: 6,7l/100km

Avtoceste, mostnine, tuneli (115,54€):

- Italija: 79,20€ (Villesse - Verona sud: 15,60€ (razred B); Brescia - Cremona nord: 2,60€ (razred A); Borghetto di Borbera - Imperia ovest: 15,20€ (razred A); Ventimiglia - Brescia: 33€ (razred A); Padova - Villesse: 12,80€ (razred A))
- Francija: 16,70€ (Nice - Antibes: 2,90€; Antibes - Le Muy: 4,60€; Hyeres - Toulon - Marseille: 1,80€; La Ciotat: 2,20€; tunel Marseille: 2,70€; Galargues: 1,40€; Vendargues: 1,10€ (vse cestnine in tunel kategorija 1))
- Španija: 11,99€ (Pineda de Mar: 2,14€ (kategorija 1); Premia: 1,29€ (kategorija 1); Ramonete - Vera: 6,55€ (kategorija 4); Abadino: 2,01€ (kategorija 1))
- Portugalska: 7,65€ (Ponte de 25.Abril: 3,55€ (2x); Bilbao: 0,55€ (kategorija 1))

Gorivo (502,9l - 664,26€):

- Slovenija: 96,56€ (73l - 1,322€/l)
- Francija: 187,44€ (96,53€: 70l - 1,379€/l; 90,91€: 70l - 1,298€/l)
- Španija: 178,01€ (92,01€: 68,9l - 1,334€/l; 86€: 68,86l - 1,249€/l)
- Gibraltar: 82,70€ (66l - 1,253€/l)
- Portugalska: 119,55€ (20€: 13,95l - 1,434€/l; 99,55€: 72,19l - 1,379€/l)

PZAJi (25 noči - 136€) :

- Lugana: N45,45678° E10,64115° (zastonj)
- Ventimiglia: N43,793333° E7,6025° (zastonj)
- Le Lavandou: N43,15259° E6,4309° (javni WC (0,50€); elekt. + wireless+ nočitev = 15€/noč)
- Sitges: N41,25056° E1,81389° (voda + praznjenje vode; zastonj)
- Camping Car La Marina (El Saler): N39,385833° W0,331667° (voda + praznjenje vode + umivalnik za pranje posode + nočitev = 10€/noč)
- Camp Internacional: La Marina: N38,131046° W0,649838° (vse storitve 20€/1 noč!)
- Almeria: N36,823633° W2,445901° (zastonj; tuši na plaži)
- Autocaravanas del Sol (Alhaurin de la Torre): N36,68101° W4,53612° (elekt. + WC + tuš + praznjenje vode + voda + nočitev = 10€/noč)
- Camping Tarifa: N36,054847° W5,649522° (parcela z elektriko: 16€/noč)
- Almensilla: N37,31361° W6,09333° (zastonj; voda in WC na bencinski črpalki)
- Albufeira: N37,07639° W8,27926° (zastonj)
- Playa Odeceixe: N37,43799° W8,79821° (zastonj)
- Fonte da Telha: N38,569651° W9,193659° (zastonj)
- Cabo da Rocca: N38,781596° W9,496716° (zastonj)
- Figueira da Foz: N40,148653° W8,868103° (zastonj)
- Espinho: N41,012639° W8,644389° (zastonj)
- Esposende: N41,542401° W8,790802° (voda + praznjenje vode; zastonj)
- Milladoiro: N42,845415° W8,580935° (voda + praznjenje vode; zastonj)
- Gijon: N43,547563° W5,636738° (zastonj; javni WC: 0,50€)
- San Sebastian: N43,307915° W2,014425° (nismo spali točno tam-zastonj) (voda + praznjenje vode - N43,30797 W2,01426; 3,10€-6,20€)

- **Menton:** N43,784404° E7,529703° (zastonj)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

